

[Gregersen.]

I Virkeligheden er Princippet: en almindelig Omsætningsafgift knæsat, og de Undtagelser, der er gjort, vil meget nemt kunne stryges ved først givne Lejlighed, og jeg tror, man gør bedst i at indstille sig paa, at ogsaa denne Lejlighed vil komme.

Det er faldet i denne Statsministers Lod med Hensyn til indenlandske Skatter og Told at kunne sige til sine Forgængere: Min Lillefinger er tykkere end eders Lænder, har I pisket Folket med Svøber, skal jeg piske det med Skorpioner. Men jeg gentager: det er Resultatet ikke af 7 Maaneders Verdenskrig, men af en lang indenrigspolitisk Udvikling, for hvilken den nuværende Regering ikke alene bærer Skylden eller Ansvaret.

Skatter og Laan kan ikke frelse Landets offentlige Økonomi. Det kan kun Retsforbundets Krav og Program angaaende en hensynsløs Fjernelse af alle de Poster paa Finansloven, der ikke vedkommer det offentlige, ikke er fælles Anliggender.

Dette Lovforslag maa være en bitter Pille for Regeringens Vælgere at sluge. De Radikale kan maaske trøste sig med Midlertidigheden. Det har de gjort før. Jeg ser, de har skiftet Ordfører, og at den nuværende Ordfører haaber, at Resultatet skal blive godt, at man ikke skal tale om de gamle indirekte Skatter, som vi fik, da man begyndte Krisetidslovgivningen. Den var ogsaa midlertidig, og den tidligere radikale Ordfører, det ærede Medlem Hr. Rager, sagde, at denne Midlertidighed skulde vi fastholde.

Dette Lovforslag er ogsaa midlertidigt, og det vil sikkert ogsaa blive fastholdt. Men som sagt, jeg tror, det vil blive en bitter Pille for Partiernes Vælgere at sluge, og for at faa den til at glide ned fik vi altsaa Statsministerens Forord for Finansministerens Forelæggelse.

Vi fik at vide af Finansministeren, at Beskatning er at foretrække for Laan, og det er jeg enig med Finansministeren i; men det var jo kedeligt, at Finansministeren saa sagde: for i Dag kan vi ikke faa Laan, det er muligt, vi kan senere, og saa maa vi maaske gaa den Vej. Saa er der ikke megen Trøst i den Tale af Finansministeren, men den kan bruges i Morgen.

Det blev ogsaa sagt, at det var for at

undgaa Inflation. Jeg vil ogsaa haabe, at man kan undgaa den; men jeg har desværre ikke megen Tro paa det. Naar man bliver ved at yde sine Tilskud, bliver ved at hæve Statens Budget og endelig ogsaa mener at komme til at laane mere, saa den offentlige Gælds Forrentning kræver stadig flere Penge, saa tror jeg ikke, man kan undgaa en Inflation. Man kan ikke paa samme Tid sige til Folk: I skal spænde Livremmen ind, og saa som ved Tjenestemandslønningerne give dem flere Penge at købe for, og saa ogsaa mene, at de Penge skulde beholde den samme Værdi. Det er modstridende. Derfor tror jeg, at Inflationen kommer, og givet er det i alt Fald, at dette Lovforslag for Befolkningen faar den samme Virkning, nemlig mindsket Købekraft, som en virkelig Inflation.

At man kan bringe Beskæftigelse i Forbindelse med dette Lovforslag, er mig en fuldkommen Gaade. Ikke desto mindre var det nævnt i Statsministerens Tale. Hvis de ærede Medlemmer vil gaa ind og læse „Social-Demokraten“ for i Dag, vil de se, at Beskæftigelsesspørgsmaalet ogsaa er taget med i Lederen om dette Lovforslag. Nedsat Forbrug, som den socialdemokratiske Ordfører gjorde til, jeg havde nær sagt Aarsagen eller i alt Fald en af Aarsagerne til, at man havde fremsat dette Lovforslag, nedsat Forbrug kan da kun betyde en eneste Ting, nemlig nedsat Produktion, altsaa nedsat Beskæftigelse og Arbejdsløshed. Jeg skal ikke opfordre Finansministeren til at læse sin morsomme Tale til det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit, men jeg skal derimod opfordre ham til en alvorlig Gennemlæsning af det socialdemokratiske Program og navnlig de Punkter, der angaar Skat paa Livsforbrødenheder. Der var i Socialdemokratiets Agitation i sin Tid nogle stærke Toner om Skatter, der ramte de fattige, om Skatter, der vendte den tunge Ende nedad, om Skatter, der ikke alene gjorde det ubehageligt at være fattig, men ogsaa dyrt. Hvor er de Toner henne i Dag?

Vi vil gerne indrømme Regeringen en Margin for Fejltagelser i disse vanskelige Tider, men Nødvendighed af at lovfæste Skatter af denne Art har ikke været over Finansministeren. Der er endnu en anden Vej at gaa, og det er den, jeg har peget paa,